

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.6.3.27>

CECHY TYMCZASOWEGO WYŁĄCZENIA SĘDZIEGO W WYKONYWANIU WYMIARU SPRAWIEDLIWOŚCI: DOŚWIADCZENIE ZAGRANICZNE

Marianna Orlova

asystent sędziego Peczerskiego Sądu Rejonowego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-9535-7533

e-mail: MarianOrlova@ukr.net

Adnotacja. W artykule omówiono cechy tymczasowego wyłączenia sędziego w wykonywaniu wymiaru sprawiedliwości: doświadczenie zagraniczne. Określono istotę czasowego wyłączenia sędziego w wykonywaniu wymiaru sprawiedliwości w Niemczech, Francji, Portugalii i na Litwie. Zaznaczono cechy prawne określające czasowe zawieszenie sędziego w wymiarze sprawiedliwości. Stwierdzono, że ukraińskie ustawodawstwo odzwierciedla światowy trend rezygnacji sędziów w związku z postępowaniem karnym. Zaznaczono, że decyzja o wyłączenie sędziów, zdaniem sędziów, została przypisana do uprawnień organu pozasądowego. W tym przypadku procedura odwoływania sędziego, która jest stosowana jako sankcja, jest przeprowadzana w ramach postępowania dyscyplinarnego, jest ona powszechna w przypadku stosowania wszelkiego rodzaju postępowań dyscyplinarnych. Ustalono, że sędziowie mogą być pociągnięci do różnych rodzajów odpowiedzialności prawnej: dyscyplinarnej, cywilnej, karnej i administracyjnej. Jednocześnie pociąganie sędziów do odpowiedzialności cywilnej, karnej lub administracyjnej jest dość rzadkim zjawiskiem i jest stosowane w niezwykle trudnych sprawach. A pociąganie sędziów do odpowiedzialności dyscyplinarnej to właśnie mechanizm kontroli, który pozwala najskuteczniej i najszybciej reagować na ich naruszenia.

Słowa kluczowe: środki zabezpieczenia postępowania karnego, tymczasowe wyłączenie, sędzia, wymiar sprawiedliwości, Najwyższa Rada Wymiaru Sprawiedliwości, doświadczenie zagraniczne.

FEATURES OF THE TEMPORARY SUSPENSION OF JUDGES FROM JUSTICE: FOREIGN EXPERIENCE

Marianna Orlova

Assistant Judge

Pechersk District Court (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-9535-7533

e-mail: MarianOrlova@ukr.net

Abstract. The article examines the features of the temporary suspension of a judge from justice: foreign experience. The essence of the temporary suspension of a judge from justice in Germany, France, Portugal and Lithuania has been determined. The legislative features of determining the temporary suspension of a judge from justice are noted. It is concluded that the Ukrainian legislation reflects the worldwide tendency to remove judges in connection with criminal prosecution. It was emphasized that the decision to remove magistrates, in the understanding of judges, was attributed to the powers of a non-judicial body. In this case, the procedure of removal of a judge, which is used as a sanction, is carried out within the disciplinary proceedings, it is common to the application of all types of disciplinary sanctions. It is determined that judges can be held subject to various types of legal liability: disciplinary, civil, criminal and administrative. At the same time, bringing judges to civil, criminal or administrative responsibility is quite rare and is used in extremely severe cases. And bringing judges to disciplinary responsibility is precisely the mechanism of control that allows the most effective and efficient response to their violations.

Key words: measures to ensure criminal proceedings, suspension, judge, justice, High Council of Justice, foreign experience.

ОСОБЛИВОСТІ ТИМЧАСОВОГО ВІДСТОРОНЕННЯ СУДДІ ВІД ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВОСУДДЯ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Маріанна Орлова

помічник судді

Печерського районного суду (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-9535-7533

e-mail: MarianOrlova@ukr.net

Анотація. У статті розглядаються особливості тимчасового відсторонення судді від правосуддя: зарубіжний досвід. Визначено сутність тимчасового відсторонення судді від правосуддя в Німеччині, Франції, Португалії та Литві. Відзначено законодавчі особливості визначення тимчасового відсторонення судді від правосуддя. Зроблено висновок, що українське законодавство відображає світову тенденцію відставки суддів у зв'язку з кримі-

нальним переслідуванням. Наголошено, що рішення про відсторонення магістратів, на думку суддів, віднесено до повноважень несудового органу. У цьому випадку процедура відводу судді, яка використовується як санкція, здійснюється в межах дисциплінарного провадження, вона є загальною для застосування всіх видів дисциплінарних стягнень. Визначено, що судді можуть бути притягнуті до різних видів юридичної відповідальності: дисциплінарної, цивільної, кримінальної та адміністративної. Водночас притягнення суддів до цивільної, кримінальної чи адміністративної відповідальності є досить рідкісним явищем і застосовується в надзвичайно важких справах. А притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності – саме механізм контролю, який дає змогу найбільш ефективно й ефективно реагувати на їх порушення.

Ключові слова: заходи забезпечення кримінального провадження, тимчасове відсторонення, суддя, правосуддя, Вища рада правосуддя, зарубіжний досвід.

Вступ. Судді можуть притягатися до різних видів юридичної відповідальності: дисциплінарної, цивільної, кримінальної та адміністративної. При цьому притягнення суддів до цивільної, кримінальної чи адміністративної відповідальності відбувається досить рідко й застосовується в крайній тяжких випадках. А притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності є саме тим механізмом контролю, що дає змогу найефективніше та найоперативніше реагувати на їх порушення.

У деяких країнах Європи тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя застосовується в розрізі дисциплінарної відповідальності. Відповідно, інститут відсторонення суддів у зарубіжних країнах пов'язаний із дисциплінарною відповідальністю й використовується як санкція за певні дисциплінарні проступки або захід забезпечення провадження на час розгляду дисциплінарної справи. Тому проведення компаративістського аналізу юридичної відповідальності суддів в Україні та країнах Європейського Союзу (далі – ЄС) сприятиме поглибленню наукових знань, дасть змогу показати особливості юридичної відповідальності суддів у різних країнах ЄС, виявити національні відмінності й провести деякі класифікації.

Окремі аспекти застосування тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя та відсторонення від посади досліджували в роботах такі вчені: Ю.П. Аленін, Р.Д. Арланова, О.В. Баулін, О.Є. Бойко, Г.П. Власова, В.І. Галаган, І.В. Гловюк, Ю.М. Грошевий, Ю.М. Дьомін, С.В. Завада, А.В. Захарко, В.С. Зеленський, О.В. Капліна, Л.А. Квіт, В.О. Кравчук, О.М. Овчаренко, М.А. Макаров, М.А. Погорецький, В.М. Починок, Н.З. Рогатинська, Д.О. Савицький, Д.Б. Сергєєва, О.В. Таран, О.Ю. Татаров, В.М. Тертишник, Л.Д. Удалова, М.С. Цуцкїрїдзе, В.І. Фаринник, О.Г. Шило та інші. Проте мало дослідженою залишилися тематика визначення сутності й особливостей зарубіжного досвіду тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя.

Метою статті є дослідження особливостей зарубіжного досвіду тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя. Відповідно до окресленої мети, у роботі необхідно вирішити такі завдання: визначити нормативно-правову базу зарубіжних країн, що визначає особливості відсторонення судді від здійснення правосуддя; дослідити специфіку відсторонення судді від здійснення правосуддя.

Основна частина. Дисциплінарна відповідальність суддів у кожній країні має свої особливості. Це є результатом історичного розвитку, відмінностей політичних систем, державного механізму й устрою, культурних традицій і рівня правосвідомості громадян (підданих) тієї чи іншої країни ЄС.

При цьому зарубіжний досвід традиційно враховується всіма цивілізованими країнами при проведенні правових реформ, зміні окремих процесуальних інститутів, прямій імплементації в законодавство норм, які повністю повторюють уже чинні норми права, що містяться в чинному законодавстві або невеликих текстових коректуваннях (Vasylyev, 2015: 11).

Разом із тим юридичну відповідальність суддів у країнах ЄС можна класифікувати за багатьма критеріями. Найзагальнішою, як убачається, буде класифікація за таким критерієм, як належність правової системи країни загалом до правової сім'ї. Мова йде про юридичну відповідальність суддів у країнах романо-германського (континентального, європейського) права, юридичну відповідальність суддів у країнах англо-американського (англосаксонського, загального) права та юридичну відповідальність суддів у країнах змішаного права. Для країн англосаксонського права характерною є відсутність деталізації підстав для притягнення судді до відповідальності, вони зазвичай формулюються в найзагальнішому вигляді. Також суттєвий акцент робиться на дотриманні суддею правил корпоративної етики, порушення яких є підставою для відповідальності. Для країн романо-германської правової родини притаманний високий ступінь деталізації видів дисциплінарних проступків і процедури дисциплінарного провадження. Дисциплінарна відповідальність суддів регламентується на рівні законів. Кодекси суддівської етики також мають вагомe значення для суддів країн цієї групи, однак їх розроблення й затвердження суддівським співтовариством відбувалося під впливом країн англосаксонського права та шляхом відповідної рецепції (Paryshkura, 2017: 14).

Деякою мірою всі держави можна поділити залежно від ступеня реалізації демократичних і правових стандартів у сфері судоустрою, обов'язкових для членства в складі ЄС, на країни, які стояли біля джерел створення ЄС і мають сталі демократичні традиції й найбільший ступінь реалізації європейських стандартів у сфері судової влади, судоустрою та прав людини та громадянина на судовий захист (Франція, Німеччина, Англія); країни, які порівняно недавно ввійшли до складу ЄС і продовжують реформу власних судових систем (Польща, Латвія, Литва, Естонія); країни, які бажають увійти до складу ЄС, які найбільше наблизилися до правових стандартів, визначених ЄС, і набули офіційного статусу кандидата в члени ЄС (Туреччина) (Modernization of the status of a judge: modern international approaches, 2011: 180–181). Відповідно, може йтися про юридичну відповідальність суддів у країнах «старого світу» чи «зі сталою демократією»,

юридичну відповідальність суддів у країнах – недавніх членах ЄС і юридичну відповідальність суддів у країнах-кандидатах у члени ЄС.

Однак використання подібної методики загальної класифікації є недостатнім, оскільки не дає уявлення про реальні відмінності в юридичній відповідальності суддів у різних країнах

Узагальнення змісту законодавства країн ЄС свідчить, що підставами притягнення судді до дисциплінарної відповідальності або звільнення його з посади є:

1) порушення обов'язків судді, передбачених законом, або недобросовісне їх виконання (Франція, Литва, Бельгія, Німеччина, Італія, Польща, Словенія);

2) недодержання правил суддівської етики, у тому числі поведінки, що загрожує довірі до судової системи (Литва, Кіпр, Естонія, Італія);

3) недотримання процесуального законодавства, у тому числі затримки при розгляді справ (Естонія, Словенія);

4) здійснення суддею дій, які порочать звання судді або завдають шкоди інтересам правосуддя (Франція, Литва, Польща);

5) недодержання обмежень, передбачених для посади судді (Литва);

6) учинення адміністративного правопорушення (Литва);

7) недотримання законності або вимог чинного законодавства при відправленні правосуддя (Польща);

8) наявність недоліків у судовій роботі через недбалість;

9) нездатність виконувати свої обов'язки (Мальта) (Kleandrov, 2002: 548).

Щодо дисциплінарних проступків, то останнім часом є тенденція їх уточнення й деталізації. Наприклад, в Іспанії та Словенії законодавці встановили вичерпний перелік дисциплінарних проступків, за які суддя притягується до відповідальності.

Так, до видів дисциплінарних стягнень в Іспанії належать такі.

Догана, тимчасове відсторонення судді від посади, примусове переведення на роботу в інший суд, місцезнаходження якого не ближче 100 км від суду, де працював суддя, штрафи, звільнення з посади. Остаточне рішення про накладення таких дисциплінарних стягнень приймається Генеральною радою юстиції, яка є органом суддівського самоврядування (Impressions of the representatives of the High Council of Justice from the visit to Spain, 2011). Тобто відсторонення судді є санкцією за дисциплінарний проступок, яка є більш суворою за догану та менш суворою за примусове переведення, штраф, звільнення. При цьому відсторонення судді не виокремлюється в окрему процедуру, а розгляд відбувається в одному й тому ж порядку, що й стосовно інших дисциплінарних стягнень

Проте в доповіді Інституту порівняльного публічного і міжнародного права М. Планка «Незалежність судової влади у перехідний період» (2012 р.) відзначається, що в багатьох європейських країнах підстави для дисциплінарної відповідальності суддів визначено в досить загальних рисах (наприклад, повне або неодноразове ігнорування службових обов'язків, у результаті чого можна зробити висновок про явну непридатність судді для займаної ним посади (Швеція)) (Seibert-Fohr et al, 2012: 88).

Убачається, що характерним для деяких країн, наприклад, Німеччини, Франції, Португалії, є те, що законодавством цих країн не встановлений конкретний перелік підстав або окремі склади правопорушень, які б визначали дисциплінарну відповідальність суддів.

Водночас дисциплінарна відповідальність суддів обумовлена порушенням обов'язків судді, які визначені як в окремому спеціальному законі (Франція), так і в декількох законах, що регулюють питання статусу суддів і їхньої відповідальності (Німеччина, Португалія). Натомість у законодавстві Литви окремою нормою передбачено три підстави для дисциплінарної відповідальності суддів, що охоплюють, зокрема, порушення обов'язків судді. Більше того, у деяких країнах на рівні закону чи правозастосовної практики проводиться диференціація дисциплінарних правопорушень – від незначних до серйозних; при цьому кожній категорії проступків відповідає визначена санкція (Іспанія) (Modernization of the status of a judge: modern international approaches, 2011: 207).

Натомість щодо кола осіб, які можуть ініціювати процедуру дисциплінарного провадження суддів, підхід є неоднозначним. Так, наприклад, у Литві ініціювати дисциплінарне провадження можуть як громадяни, так і вищі посадові особи, наприклад, прокурори, голова суду тощо. В інших таким правом наділений спеціальний орган, відповідальний або лише за проведення дисциплінарних процедур, або й за інші питання організації судової влади, а також представники органів виконавчої влади. Рідше такими повноваженнями наділений омбудсмен (Естонія) (Hladii, 2014: 109). Проте в більшості країн відсутні обмеження щодо кола осіб, які мають право подати скаргу на суддю.

У Франції судовою посадою є магістрати. Відповідно до статті 45 Органічного закону, стосовно статусу магістратури до дисциплінарних санкцій, які можуть бути застосованими до магістратів, належать такі: догана із занесенням в особову справу; переведення на іншу посаду; відсторонення від виконання деяких функцій; заборона бути призначеним для виконання функцій судді одноосібно на період не більше 5 років; пониження рангу; тимчасове відсторонення від виконання обов'язків судді на строк не більше 1 року з повним або частковим позбавленням заробітної плати; пониження в посаді; відправлення в обов'язковому порядку на пенсію за віком (відставка) або пропозиція достроково припинити повноваження, якщо магістрат не має права на отримання пенсії за віком; звільнення (About the organic law concerning the status of a magistracy, 1958; Konverskyi, 2010: 39). Отже, у Франції існують два типи відсторонення судді: відсторонення від виконання окремих функцій; відсторонення від виконання обов'язків на певний строк.

Дисциплінарні владні повноваження щодо судових магістратів виконує Вища рада магістратури, а стосовно магістратів обвинувачення чи службовців центральної адміністрації Міністерства юстиції – міністр юстиції (On prevention of corruption, 2014).

Тобто рішення щодо відсторонення магістратів у розумінні суддів віднесено до повноважень несудового органу. При цьому процедура відсторонення судді, яка застосовується як санкція, здійснюється в межах дисциплінарного провадження, вона є загальною для застосування всіх видів дисциплінарних санкцій.

Відповідно до законодавства Португалії, відсторонення від виконання обов'язків полягає в цілковитому відстороненні від виконання службових обов'язків на весь період застосування покарання, яке може тривати від 20 до 240 днів. Таке дисциплінарне стягнення застосовується за серйозні випадки нехтування службовими обов'язками чи невиконання службових обов'язків або у випадку засудження до ув'язнення, якщо вирок у кримінальній справі не передбачає звільнення з посади. Передбачає також виключення цього часу з трудового стажу, позбавлення заробітної платні та відтермінування виходу на пенсію, а також можливе переведення на іншу посаду й заборону на підвищення по службі протягом 1 року (Paryshkura, 2017: 54). Відповідно до положень ст. 116 Статуту, протягом дисциплінарного розслідування або провадження суддя може бути тимчасово відсторонений від виконання обов'язків за пропозицією інспектора, якщо існує ймовірність накладення на суддю такого виду стягнення, як переведення на іншу посаду, а також якщо подальше перебування судді на посаді може стати перешкодою для розслідування справи чи становити загрозу для престижу й авторитету суддівської професії (Paryshkura, 2017: 51).

Убачається, що в країнах ЄС тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя теж є актуальним питанням, у більшості випадків застосовується в розрізі дисциплінарної відповідальності зазначеної категорії осіб і завжди пов'язане з притягненням судді до кримінальної відповідальності. Отже, вважаємо за доцільне запровадження в українському законодавстві автоматичного відсторонення судді в разі його арешту чи взяття під варту (Vasyliuk, 2020: 59).

Висновки. Отже, в українському законодавстві відображено загальносвітову тенденцію відсторонення суддів у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності. Зокрема, запроваджено правило, відповідно до якого підстави тимчасового відсторонення судді є вичерпними, що виключило можливість застосування до суддів загальних підстав відсторонення від роботи, розширено підстави тимчасового відсторонення суддів і передбачено застосування цього інституту при проведенні кваліфікаційного оцінювання в порядку застосування дисциплінарного стягнення, а також автоматичне відсторонення в разі ухвалення уповноваженим органом рішення про застосування до судді дисциплінарного стягнення у вигляді подання про звільнення. Разом з тим у законодавстві України не передбачена можливість відсторонення суддів у зв'язку з початком дисциплінарного розслідування.

Подальшими перспективними напрямками наукових досліджень убачаємо визначити нормативно-правове регулювання відсторонення суддів у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності в країнах пострадянського простору.

Список використаних джерел:

1. Васильєв С.В. Порівняльний цивільний процес : підручник. Київ : Алерта, 2015. 352 с.
2. Паришкура В.В. Юридична відповідальність суддів в Україні та країнах Європейського Союзу: порівняльно-правовий аналіз : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.10. Харків, 2017. 270 с.
3. Василюк Т.В. Зарубіжний досвід правового регулювання відсторонення судді від виконання посадових обов'язків та можливості його використання в Україні. *Управління соціально-економічним розвитком регіону та оцінка його ефективності в умовах децентралізації* : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (м. Житомир, 30 квітня 2020 р.) : електронний збірник тез-доповідей / за ред. Т.В. Семенюк, Г.В. Циганенко. Житомир : ЖІ МАУП, 2020. 220 с.
4. Враження представників Вищої ради юстиції від візиту до Іспанії. 2011. URL: http://www.vru.gov.ua/content/article/visnik06_17.pdf.
5. Гладій С.В. Удосконалення суспільного контролю за професійною якістю суддів. *Форум права*. № 2014. № 3. С. 63–68. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILE=&2_S21STR=FP_index.htm_2014_3_12.
6. Клеандров М.И. Судебные системы государств-участников СНГ: законодательное обеспечение : монография. Москва : Юристъ, 2002. 623 с.
7. Модернизация статуса судьи: современные международные подходы / отв. ред. Т.Н. Нешатаева. Москва : Норма: ИНФРА-М, 2011. 336 с.
8. Основи методології та організації наукових досліджень: навчальний посібник для студентів, курсантів, аспірантів і ад'юнктів / за ред. А.С. Конверського. Київ : Центр учбової літератури, 2010. С. 23-24.
9. Про запобігання корупції : Закон України від 14 жовт. 2014 р. № 1700-VII.
10. Про органічний закон стосовно статусу магістратури: Ордонанс Французької Республіки від 22 грудня 1958 року № 58-1270 (зміст і витяги) (у редакції 2012 року). URL: http://pravo.org.ua/files/zarub_zakon/FR_1958.pdf.
11. *Judicial Independence in Transition* / ed.: A. Seibert-Fohr, L.D. Muller, D. Zimmermann, E.K. Schmidt, S. Klatte. Springer Science & Business Media, 2012. 1378 p.

References:

1. Vasyliiev S.V. (2015). Porivnialnyi tsyvilnyi protses [Comparative civil proceedings]. Pidruchnyk. K.: Alerta. 352 p. [in Ukrainian].
2. Paryshkura V. V., 2017. Legal liability of judges in Ukraine and the European Union countries: comparative legal analysis. D.Sc. dissertation. National Law University named after Yaroslav the Wise.
3. Vasyliuk T.V. (2020). Zarubizhnyi dosvid pravovoho rehuliuвання vidstoronennia suddi vid vykonannia posadovykh obov'iazkiv ta mozhlyvosti yoho vykorystannia v Ukraini [Foreign experience of legal regulation of removal of a judge from office and the possibility of its use in Ukraine]. *Upravlinnia sotsialno-ekonomichnym rozvytkom rehionu ta otsinka yoho efektyvnosti v umovakh detsentralizatsii: materialy II Vseukrainskoi naukovo-praktychnoi internet-konferentsii* (m. Zhytomyr, 30 kvitnia 2020 r.). Elektronnyi zbirnyk tez-dopovidei. Zhytomyr.: ZhI MAUP. 220 p. [in Ukrainian].
4. Vrazhennia predstavnykiv Vyshchoi rady yustytzii vid vizytu do Ispanii [Impressions of the representatives of the High Council of Justice from the visit to Spain], 2011. URL: http://www.vru.gov.ua/content/article/visnik06_17.pdf [in Ukrainian].
5. Hladii S.V. (2014). Udoskonalennia suspilnoho kontroliu za profesiinoiu yakistiu suddiv [Improving public control over the professional quality of judges]. *Forum prava*. № 3. pp. 63–68. URL: http://www.irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=FP_index.htm_2014_3_12 [in Ukrainian].
6. Kleandrov M.I. (2002). Sudebnye sistemy gosudarstv – uchastnikov SNG: zakonodatelnoe obespechenie [Judicial systems of the CIS member states: legislative support]: monografiia. M.: Iurist. 623 p. [in Russian].
7. Modernizatsiia statusa sudi: sovremennye mezhdunarodnye podkhody [Modernization of the status of a judge: modern international approaches] / otv. red. T.N. Neshataeva. M.: Norma: INFRA-M, 2011. 336 p. [in Russian].
8. Konverskyi A.Ie. (red.) (2010). Osnovy metodolohii ta orhanizatsii naukovykh doslidzhen [Fundamentals of methodology and organization of scientific research]: navch. posib. dlia studentiv, kursantiv, aspirantiv i adiunktiv. K.: Tsentr uchbovoi literatury. pp. 23–24 [in Ukrainian].
9. Pro zapobihannia koruptsii [On prevention of corruption]: Zakon Ukrainy vid 14 zhovt. 2014 r. № 1700-VII [in Ukrainian].
10. Pro orhanichniy zakon stosovno statusu mahistratury [About the organic law concerning the status of a magistracy]: Ordonans Frantsuzkoi Respubliki № 58-1270 vid 22 hrudnia 1958 roku (zmist i vytyahy) (u redaktsii 2012 roku). URL: http://pravo.org.ua/files/zarub_zakon/FR_1958.pdf [in Ukrainian].
11. Judicial Independence in Transition / ed.: A. Seibert-Fohr, L.D. Muller, D. Zimmermann, E.K. Schmidt, S. Klatte. Springer Science & Business Media, 2012. 1378 p.

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.6.3.28>

NORMATYWNE I PRAWNE ZABEZPIECZENIE DZIAŁALNOŚCI ADMINISTRACYJNEJ PAŃSTWOWEJ SŁUŻBY MIGRACYJNEJ UKRAINY

Vladimir Repelo

adiunkt Dniepropetrowskiego Państwowego Uniwersytetu Spraw Wewnętrznych (Dniepr, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-7610-3319

e-mail: VladRepelo@ukr.net

Adnotacja. Artykuł określa ramy normatywne i prawne, których normy określają podstawy działalności Państwowej Służby Migracyjnej Ukrainy. Należy zauważyć, że Państwowa Służba Migracyjna Ukrainy jest centralnym organem władzy wykonawczej, a zatem jej działalność jest uregulowana przepisami dotyczącymi działalności organów władzy państwowej. Wskazano, iż akty prawne można klasyfikować według ich statusu (Konstytucja, Ustawy, regulaminy) lub aktów określających ogólny status służby oraz zgodnie z kierunkami działalności (przeciwdziałanie nielegalnej imigracji, usługi zakończenia i nabycia obywatelstwa, rejestracja miejsca zamieszkania i ochrony socjalnej osób bezdomnych i dzieci bezdomnych, polityka publiczna wobec cudzoziemców i bezpaństwowców, uchodźców i osób wymagających dodatkowej lub tymczasowej ochrony, pociągnięcie przestępców do odpowiedzialności administracyjnej).

Słowa kluczowe. Służba publiczna, usługi administracyjne, zakres polityki publicznej, zadania, zasady, akty prawne.